

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1960

гр. София, 20.09.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Мирослав Г. Георгиев

като разглежда докладваното от Мирослав Г. Георгиев Въззивно частно наказателно дело № 20221100603664 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 вр. ал. 7 НПК.

Образувано е по частна жалба на П. М. Д. против определение на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 11-ти състав от 08.07.2022 г. по НЧД № 8567/2022 г., с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу постановление на Софийска районна прокуратура /СРП/ от 06.11.2020г., за прекратяване на наказателното производство по д.п. № 305/2020 г. по описа на 9 РУ-СДВР, пр. пр. № 17840/2019 г. по описа на СРП.

С жалбата се поддържа, че неправилно СРС е приел, че от престъпление по глава IV, раздел 1 от Особената част на НК няма пострадал, тъй като чл. 193а НК предвижда, че за престъплението по чл. 182, ал. 2 НК наказателното преследване се възбужда по тъжба на пострадалия. Иска отмяна на определението.

Софийски градски съд, като взе предвид доводите и възраженията на жалбоподателя, доказателствата по делото и, като извърши цялостна служебна проверка на атакуваното определение, намира следното:

По сигнал на П. Д. с постановление на СРП от 14.02.2020г. било образувано досъдебно производство за това, че в периода от 24.12.2008 г. до 07.04.2019 г. включително в гр. София, ж.к. **** не е изпълнена заповед за

незабавна защита от ЗЗДН от 21.06.2017 г. на СРС, 117 с-в по гр. д. № 34058/2019 г. по описа на СРС по отношение забраната да се извършва домашно насилие спрямо П. Д., Е. Д.а, М. Д.а и В. Д. и по отношение забраната за възпрепятстване на контактите на децата Е. Д.а, М. Д.а и В. Д. с бащата П. Д. - престъпление по чл. 296, ал. 1 НК.

В хода на досъдебното производство няма привлечен като обвиняем за това деяние. С постановление от 06.11.2020г. СРП е прекратила наказателното производство с мотиви, че няма извършено престъпление по чл. 296, ал. 1 НК или друго такова от общ характер.

По жалба от П. М. Д. /подал и сигнала до СРП/ било образувано НЧД № 8567/2022 г. по описа на СРС, НО, 11-ти състав, който в атакуваното определение е приел, че Д. няма процесуалната легитимация да обжалва прокурорския акт, тъй като престъплението се намира в раздел 1, глава IV от Особената част на НК – „Престъпления против брака и семейството“ и от него няма пострадал.

При така установеното, въззивният съд намери от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 243, ал. 4 НПК постановлението за прекратяване може да бъде обжалвано от обвиняемия, пострадалия или неговите наследници, или от ощетеното от престъплението юридическо лице. Пострадал по смисъла на чл. 74 НПК е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението, които вреди са елемент от престъпния състав.

Систематичното място на престъплението по чл. 296, ал. 1 НК е в глава 8, раздел III на от Особената част на НК – „Престъпления против правосъдието“. С него се засягат интересите на правосъдието, поради което от него не настъпват имуществени и неимуществени вреди за конкретни лица. В този смисъл, от това престъпление няма пострадал и ощетен, тъй като няма и съставомерни вредни последици. Дали има някакви несъставомерни такива /било имуществени или неимуществени/ е напълно ирелевантно. В този смисъл, независимо дали жалбоподателят е лицето, по чиято инициатива и жалба е образувано наказателното производство по делото, той няма качеството на пострадал от инкриминираното деяние, което е било предмет

на разследване в конкретния случай.

Жалбоподателят няма и качеството на обвиняем.

Ето защо, той няма правото да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство по делото и правилно СРС е оставил жалбата му без разглеждане, достигайки до същия извод.

Непонятно е обаче защо първоинстанционният съд е приел, че престъплението, за което е било водено досъдебното производство, се намира в раздел 1, глава IV от Особената част на НК – „Престъпления против брака и семейството“. В определението си СРС не е посочил правната квалификация на процесното деяние, но предвид данните по делото и горепосочения му извод, може да се допусне, че прибързано е счел, че делото е имало за предмет престъпление по чл. 182, ал. 2 НК /което впрочем се преследва по тѣжба на пострадалия/. Тези мотиви на първата инстанция очевидно са подвели жалбоподателя, който е изложил в жалбата си доводи относно чл. 182, ал. 2 и чл. 193а НК.

Така или иначе, крайният извод, че жалбоподателят Д. няма процесуалната легитимация да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство е правилен и определението на СРС следва да се потвърди.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 8 НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав от 08.07.2022 г. по НЧД № 8567/2022г.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____